

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1325202145
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1325202145.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v spore žalobcu : Štúdio FONTÁNA SLOVAKIA spol. s r.o., Konventná 7, Bratislava, IČO: 35 724 897, zastúpený: Mgr. JUDr. Rudolf Leška, Ph.D., LL.M., advokát, Námestie Mateja Korvína 1, 811 07 Bratislava, IČO: 42 262 097, proti žalovanému: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, Bratislava, Jakubovo námestie 14, 813 48 Bratislava, IČO: 17 310 598, zastúpeného: advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO : 36 722 758, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III zo dňa 31. marca 2025, č.k. 75Ca/4/2025 - 176, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie zhrnul dôvody uvedené v žalobe, podľa ktorej sa žalobca domáhal, aby súd určil, že ustanovenia Vyúčtovacieho poriadku žalovaného v znení z 15. 6. 2022 sú neplatné v bodoch:

- Časť A. (všeobecná časť), 1. časť (identifikovateľné platby), odrážka „Odmeny z káblovej retransmisie“;
- Časť B. (osobitná časť), kapitola II. (výrobcovia zvukových a audiovizuálnych záznamov), 1. časť (identifikovateľné platby) bod 1.3 (odmeny z káblovej retransmisie);
- Časť B. (osobitná časť), kapitola II. (výrobcovia zvukových a audiovizuálnych záznamov), 2. časť (neidentifikovateľné platby) bod 2.5 (odmeny z káblovej retransmisie).

3. Právne odkazujúc na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d) Civilného sporového poriadku dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh žalobcu zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že zo skutkových okolností opísaných v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáha určenia neplatnosti vymedzených bodov Vyúčtovacieho poriadku žalovaného, teda vyslovenia neplatnosti právnej skutočnosti, kedy súd neskúma existenciu naliehavého právneho záujmu, ale výlučne to, či to hmotné právo pripúšťa. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je z objektívneho hľadiska presvedčivý, reálne nedošlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené, a to predovšetkým pokiaľ ide o hodnoverné osvedčenie samotného nároku žalobcu vo veci samej. Vychádzajúc z obsahu žaloby, z listinných dôkazných prostriedkov v spise založených a z právnej argumentácie žalobcu súd prvej inštancie mal za to, že predbežná ochrana nároku žalobcu by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia, keďže žalobca neosvedčil danosť svojho nároku uplatneného žalobou vo veci samej. Ďalším dôvodom pre zamietnutie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia bolo nesplnenie

podmienky princípu efektívnosti, nakoľko uložením požadovaného obmedzenia - zdržať sa najmenej do 1. septembra 2025 rozúčtovania finančných prostriedkov inkasovaných pre výrobcov záznamov z titulu retransmisie ich záznamov - nemožno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha za situácie, kedy už žalovaný dňa 25.3.2025 vyúčtovanie náhrad výrobcom zrealizoval. Neodkladné opatrenie je opodstatnené vtedy, ak žalobcovi hrozí vznik škody. V danom prípade táto podmienka splnená nie je.

4. O náhrade trov konania na nariadenie neodkladného opatrenia prvoinštančný súd rozhodol tak, že o nich bude v súlade s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal žalobca odvolanie. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru ohľadom dokonanej skutočnosti, pred ktorou sa navrhovateľ bránil (realizácia vyúčtovania), k nesprávnemu právnemu posúdeniu otázky existencie samotného nároku na určenie neplatnosti, ktorého sa navrhovateľ domáha vo veci samej. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď ako dôvod na zamietnutie návrhu uviedol, že nárok, ktorého sa žalobca domáha vo veci samej, nie je hmotným právom daný. Zámerom žalobcu nebolo žalovať na určenie právnej skutočnosti, ale na určenie, že tu právo nie je, a teda žalobca sa svojim podaním po obsahovej stránke domáhal určenia, že odporca nemá právo rozúčtovať (vyplatiť) inkaso bez opory v zákone (resp. v rozpore s Autorským zákonom). Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, pretože žaloba na plnenie (náhradu škody v dôsledku už vyúčtovaného inkasa) nie je prakticky možná, keďže jej rozsah a výšku žalobca nie je schopný určiť/vypočítať a v čase sa mení. Na takýto výpočet by žalobca potreboval od žalovaného informácie o tom, akú presnú sumu žalovaný inkasoval a z akých rôznych použití predmetov ochrany v jeho kolektívnej správe. Týmito informáciami disponuje len žalovaný a neexistuje spôsob, ako sa k nim bez jeho aktívnej účasti dostať. Navyše, samotná skutočnosť, že vyúčtovací poriadok je v rozpore so zákonom, ešte nevedie k zisteniu jedinej „správnej“ výšky odmeny, na akú by mal mať žalobca právo. Vyúčtovací poriadok musí v konečnom dôsledku schváliť najvyšší orgán žalovaného, a ten má pri tomto rozhodovaní priestor na uváženie limitovaného Autorským zákonom. Žalobca nie je schopný zistiť, či a v akom rozsahu došlo k zásahu do jeho subjektívneho práva (práva na odmenu v zákonnej výške). Jeho právo je aj naďalej priamo ohrozené, pokiaľ vyúčtovací poriadok nezodpovedá zákonným kritériám a v dôsledku toho mu je vyúčtovaná odmena v nižšej (absolútne neprimeranej) výške než by mala byť, ak by vyúčtovací poriadok bol zákonný. Dôvodnosť jeho nároku, o ktorého ochranu žalobca žiadal návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia je daná Autorským zákonom, žalovaný je ako organizácia kolektívnej správy v zmysle § 170 ods. 1 Autorského zákona povinný viesť vyúčtovací poriadok, na základe ktorého realizuje rozúčtovanie vyzbieraných autorských odmien, na ktoré majú autori nárok v zmysle v § 19 ods. 3 Autorského zákona. Autorský zákon ustanovuje pre vyúčtovací poriadok organizácie kolektívnej správy predpoklady, ktoré musí spĺňať na to, aby mohol byť považovaný za zákonný. Vyúčtovací poriadok v zmysle ust. § 170 Autorského zákona musí vylučovať diskriminačné podmienky a v zmysle ust. § 171 Autorského zákona organizácia kolektívnej správy je povinná v súlade so zásadami výberu, prerozdelenia a vyplatenia príjmu z výkonu kolektívnej správy práv pravidelne, dôsledne a presne vyplatiť príjem z výkonu kolektívnej správy práv. Dodal, že z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že s rozúčtovaním prostriedkov síce bolo započaté, nebolo však dokonané. Ukončené bude až výplatou posledných prostriedkov, a teda hroziaci zásah i naďalej trvá. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že prvoinštančný súd vec nesprávne skutkovo posúdil keď uviedol, že k vyúčtovaniu odmien z retransmisie za rok 2024 už malo dôjsť, a preto neodkladné opatrenie už nie je nástrojom, ktorý by mohol hroziacej ujme zabrániť. Žalobca preto odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému nariadi, aby sa najmenej do 1.9.2025 zdržal rozúčtovania finančných prostriedkov inkasovaných pre výrobcov záznamov z titulu retransmisie ich záznamov.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým uznesením, keď súd prvej inštancie vecne a zrozumiteľne vysvetlil základné podmienky, ktorých splnenie je pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné. Dodal, že dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. C.s.p. nie sú dané. Žalobca tvrdenia o ohrození jeho právom chránených záujmov nepodložil a svoje domnienky nepreukázal a neodôvodnil. Nemožno tak tvrdiť, že preukázal naliehavý právny záujem a ani to, že by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi ním a žalovaným. Nie sú tak naplnené okolnosti, ktoré by implikovali aplikáciu inštitútu nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. C.s.p. Žalovaný zastáva názor, že žalobca ust. § 170 a § 171 Autorského zákona interpretuje účelovo a tendenčne. Argumentoval, že z ust. § 170 Autorského zákona je zjavné, že organizácia kolektívnej správy práv je povinná viesť vyúčtovací poriadok, ktorý definuje

zásady výberu, prerozdelenia a vyplatenia príjmov z kolektívnej správy práv a zároveň, že organizácia kolektívnej správy práv je povinná prerozdeľovať príjmy z výkonu kolektívnej správy práv na základe tohto ustanovenia. Žalobca opakovane upriamuje pozornosť na zákaz diskriminačných podmienok, avšak riadne schválený mechanizmus, resp. vzorec prerozdelenia prostriedkov nemožno zamieňať s diskrimináciou. Žalobcove subjektívne pocity o správnom nastavení vyúčtovacieho poriadku nie sú preukázaním diskriminácie. Práve z toho dôvodu má kompetencie orgán „valné zhromaždenie“, kde demokratickým spôsobom prijímajú priamo prostredníctvom samotných členov organizácie kolektívnej správy práv rozhodnutia týkajúce sa aj zásad mechanizmu výberu, prerozdelenia a vyplatenia príjmov z kolektívnej správy práv. Dodal, že príjmy z prostriedkov vyzbieraných pri výkone kolektívnej správy práv majú byť vyplácané pravidelne, dôsledne a presne v zmysle ustanovení riadne schváleného a platného vyúčtovacieho poriadku organizácie kolektívnej správy práv. Žalobcom napádaný vyúčtovací poriadok bol riadne schválený valným zhromaždením žalovaného, používa sa od roku 2016 a korekciami prešiel v zmysle rozhodnutia valného zhromaždenia konaného 15. júna 2022. Žalobca sa z jeho domnelého pocitu nespravodlivosti vyúčtovacieho poriadku (vo vzťahu výhradne k nemu) domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré by zasiahlo do práv a právom chránených záujmov ostatných nositeľov práv združených u žalovaného čoby organizácie kolektívnej správy práv, a to bez zjavnej príčiny. Žalobcova vnútorná nespokojnosť s riadne odhlasovaným a schváleným vyúčtovacím poriadkom nemôže ísť na ťarchu žalovaného, resp. na ťarchu jednotlivých nositeľov práv, ktorí si takýto vyúčtovací poriadok prostredníctvom valného zhromaždenia členov schválili. Žalobcov pocit, že tento vyúčtovací poriadok je nespravodlivý, nie je dostatočnou právnou kvalifikáciou na nariadenie neodkladného opatrenia. Členovia žalovaného si riadne zvolili funkčný vyúčtovací poriadok, ktorý predstavuje Autorským zákonom vymedzený dokument, ktorý obsahuje postupy a metodiky výpočtu odmien jednotlivých nositeľov práv. Rozhodovanie o obsahu takéhoto vyúčtovacieho poriadku, hoc v mantineloch Autorského zákona, spadá pod rozhodovaciu právomoc valného zhromaždenia žalobcu a nejedná sa o svojvôľu konkrétneho člena organizácie kolektívnej správy práv. Podľa žalovaného zo strany žalobcu ide o účelové neporozumenie podstaty kolektívnej správy práv podľa Autorského zákona. Žalovaný ďalej poukázal, že 19. júna 2025 sa konalo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa aj na základe iniciatívy žalobcu uskutočnilo hlasovanie o zmene nastavenia vyúčtovacieho poriadku s úpravami podľa predstáv žalobcu, výsledkom ktorého bolo neschválenie žalobcom navrhovaných zmien. Finálnym cieľom žalobcu je tak zjavne presadenie nastavenia mechanizmov vyúčtovacieho poriadku, ktoré by z vyše tisícky slovenských výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov vyhovovalo práve jemu. Podľa žalovaného žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem; nepresvedčil, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery; neustál subsidiaritu neodkladného opatrenia vo vzťahu k iným právnym inštitútom a žalobca k tomu zneužíva inštitút neodkladného opatrenia, ktorý v tomto prípade nemá svoje miesto.

7. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne

8. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

9. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p., ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Podľa § 329 ods. 1 vety prvej C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje

s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p.) sa v zásade stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so skutočnosťou, že žalobca nepreukázal existenciu predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obava, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

15. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné vykonávať dokazovanie. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie však nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, tieto tvrdenia je potrebné aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku (nárok vo veci samej), je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a tak nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števec a kol.).

16. Žalobca však v tomto smere nemohol byť úspešný, nakoľko súdu neposkytol dostatok skutkových tvrdení osvedčujúcich dôvodnosť jeho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Tvrdenie žalobcu, že jeho zámerom nebolo žalovať na určenie právnej skutočnosti, ale na určenie, že tu právo nie je, a teda, že žalovaný nemá právo rozúčtovať inkaso bez opory v autorskom zákone, nie je v tomto prípade postačujúcim tvrdením pre hodnoverné osvedčenie meritórneho nároku žalobcu, keď z obsahu jeho žaloby a aj z podaného odvolania jednoznačne vyplýva, že žalobca svojou žalobou sleduje len jeden cieľ, a to určenie neplatnosti ním označených častí Vyúčtovacieho poriadku, ktorého nezákonnosť opiera o jeho rozpor s Autorským zákonom. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že zo skutkových okolností opísaných v žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáha vyslovenia neplatnosti právnej skutočnosti, kedy súd neskúma existenciu naliehavého právneho záujmu, ale výlučne to, či to hmotné právo pripúšťa, a že priznanie predbežnej ochrany nároku žalobcu by bolo v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia, keďže žalobca neosvedčil danosť svojho nároku uplatneného žalobou vo veci samej.

17. Z obsahu žaloby a súvisiaceho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia možno tiež vyvodiť, že žalobca existenciu bezodkladnosti úpravy pomerov a neodkladnosť veci vidí v tom, že ak sa rozúčtuje inkaso žalovaného podľa Vyúčtovacieho poriadku, ktorý je podľa jeho názoru nezákonný, potom nielenže žalobca bude ukrátený o tieto príjmy, ale ak sa rozhodne o protiprávnosti Vyúčtovacieho poriadku, bude pre žalovaného spätne prakticky nemožné získať rozúčtované prostriedky nazad, keďže ich rozúčtováva často v malých platbách vyše tisícsto výrobcom doma i v zahraničí. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca ani týmto tvrdením neosvedčil neodkladnosť úpravy pomerov, a preto námietku žalovaného, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je bezodkladnosť úpravy pomerov, čo žalobca nepreukázal/neosvedčil, odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú.

18. Odvolací súd apeluje, že pri nariadení neodkladného opatrenia je vždy potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, ktorá je osvedčená iba

vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh o nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane (Najvyšší súd SR sp. zn. 6 CdoPr/2/2023). Nariadenie neodkladného opatrenia je namieste v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy. Aj pri použití gramatického výkladu inštitútu „neodkladné opatrenie“, ide o synonymické výrazy ako: naliehavý, nájstojčivý, nevyhnutne vyžadujúci uskutočnenie alebo rýchle riešenie, rýchly zásah, súrny, akútne, urgentný, bezodkladný, odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to aj z dôvodu absencie naliehavej/akútnej potreby úpravy pomerov strán sporu. Takýmto dôvodom nemôže byť ani tvrdenie žalobcu, že jeho právo na odmenu v zákonnej výške je aj naďalej priamo ohrozené, pokiaľ vyúčtovací poriadok nezodpovedá zákonným kritériám a v dôsledku toho mu je vyúčtovaná odmena v nižšej (absolútne neprimeranej) výške než by mala byť, ak by vyúčtovací poriadok bol zákonný, a že s rozúčtovaním prostriedkov síce bolo započaté, no nebolo dokonané, ukončené bude až výplatom posledných prostriedkov, a teda hroziaci zásah i naďalej trvá. Odvolací súd v tomto smere prisvedčil tvrdeniu žalovaného, ktorý vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobcova vnútorná nespokojnosť s riadne odhlasovaným a schváleným vyúčtovacím poriadkom nemôže ísť na ťarchu žalovaného, resp. na ťarchu jednotlivých nositeľov práv, ktorí si takýto vyúčtovací poriadok prostredníctvom valného zhromaždenia členov schválili. Žalobcov pocit, že tento vyúčtovací poriadok je nespravodlivý, nie je dostatočnou právnou kvalifikáciou na nariadenie neodkladného opatrenia. Členovia žalovaného si riadne zvolili vyúčtovací poriadok, ktorý predstavuje Autorským zákonom vymedzený dokument, ktorý obsahuje postupy a metodiky výpočtu odmien jednotlivých nositeľov práv. Rozhodovanie o obsahu takéhoto vyúčtovacieho poriadku, spadá pod rozhodovaciu právomoc valného zhromaždenia žalobcu. Tiež je potrebné dodať, že na valnom zhromaždení konanom dňa 19. júna 2025 žalobcom navrhované zmeny nastavenia vyúčtovacieho poriadku neboli schválené.

19. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky/námietky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (stranami sporu). Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Uvedené analogicky platí aj pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Vzhľadom na uvedené ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009, sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami nezaoberal, pretože boli pre rozhodnutie odvolacieho súdu právne irelevantné.

20. S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie názoru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (osvedčiť danosť nároku a zároveň osvedčiť existenciu bezprostredne hroziacej ujmy), a preto napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods.1 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).